

V okraju Celje-okolica se zbori volivcev že uveljavljajo

Cepprav je Ljudska skupščina Slovenije šele decembra preteklega leta sprejela zakon o zborskih volivcih, so bili krajevni, rajonski, oziroma mestni ljudski odbori dolžni sklicevati zbor volivcev redno vsaka dva meseca tudi pred sprejetjem zakona. Kratak pregled dela zborov volivcev v preteklem letu v celjskem okoliškem okraju, pa nam daje naslednjo sliko. V okraju je 71 ljudskih odborov imelo lani evidentiranih 110 zborov volivcev. Pri tem pa je treba upoštevati, da je bilo v okraju 23 krajevnih ljudskih odborov (Dobrna Debro-Kuretno, Frankolovo, Galičija, Gomilsko, Liboje, Ljubecna, Marof, Polzela, Prekopa, Rečica, Sotska, Sv. Jedert, Sv. Lovrenc, St. Vid pri Grobelnem, Slivnica, Store, St. Janž, Skofja vas, Trnovlje, Trnava, Vel. Pirešica, Zalec), katerim se je zdela evidenca zborov volivcev nepotrebno zlo. Gotovo je, da so med temi odbori tudi taki, ki so sklicevali zbor volivcev. Toda ta ugotovitev njihovo neodgovornost do evidence prav nič ne zmanjšuje.

Da so se zbori volivcev ločili od množičnih frontnih sestankov je tudi trajalo dalj časa. Res je, da so se ljudje na frontnih sestankih tudi pogovorili o gospodarski delavnosti, toda njihovi sklepi niso mogli postati zakon kraja in tako je največkrat, tudi zaradi nedelavnosti Fronte, ostalo vse le pri sestanku. Gospodarska vprašanja, predvsem pa odkupi in spoznanje, da lahko vsi volivci skupaj mnogo koristnega ukrepanja, so dovedli do tega, da so se zbori volivcev približali tudi ljudem, ki jih sicer na drugih sestankih ni bilo videti.

S tem je bil led prebit pri volivcih. Druga naloga pa je čakala izvršilne krajevne odbore in frontne organizacije, namreč, kako zbor pripraviti. Sprva se je čutil odpor pri odbornikih samih, češ saj je ljudi nemogoče prepričati, da bi prišli tudi na ta zbor. Toda izkazalo se je, da je bil to je prazen izgovor in da so bili zbori volivcev vedno uspešni in lepo obiskani, če so se voljeni ljudski odborniki nanj dobro pripravili in če so med volivci razvili široko zanimanje. To stališče nekaterih odbornikov je prišlo najbolj do izraza v Laškem. Tudi tu so se sprva izgovarjali na nezainteresiranost volivcev. Toda, ko je ves ljudski odbor temeljito pripravil zbor volivcev, je delo steklo in sedaj so zbori v Laškem med najboljšimi, če že ne najboljši v okraju.

Na zborskih volivcev so razpravljali o vseh tekočih gospodarskih nalogah. Največkrat pa je bil na dnevnem redu odkup. Pa tudi drugih nalog niso zanemarjali. Skoraj v vseh krajih pa so na zborskih volivcev sklenili organizirati krajevni samoprispevek. Ta prostovoljni krajevni »davek« so volivci dajali v denarju ali v prostovoljnem delu. Samoprispevek so doslej najbolje organizirali v Marija gradu, kjer so zgradili 3 nove mostove, popravili 4 km cest, itd. Pa tudi v Vojniku, St. Juriju in Laškem, kjer so se volivci izkazali predvsem pri ureditvi med vojno razdejanega pokopališča, so s pomočjo samoprispevka dosegli lepe uspehe.

Med sklepi volivcev in stališč krajevnih ljudskih odborov na splošno ni prišlo do nesoglasij. Zgodilo se je sicer, da je zbor volivcev popravil napake n. pr. pri razrezu plana obveznih oddaj. Toda takšni ukrepi so je potrjevali vrednost in pomen teh sestankov, ki so jih vodili volivci sami, in frontne organizacije, medtem ko so bili odborniki med poslušalci.

Lani so imeli najbolj pripravljene in izvedene zbor volivcev v Marija gradu, St. Juriju, Vojniku, Laškem in pri St. Lenartu. Dobri krajevni ljudski odbori — dobri zbori volivcev! To načelo se je v polni meri izkazalo tudi v celjskem okoliškem okraju.

S povprečno udeležbo na zborskih se v okraju ne morejo pohvaliti, saj je znašala od 20 do 30%. Na dobro pripravljene zbor volivcev je prišlo tudi do 60% volivcev. Razumljivo je, da se je na slabo pripravljenih zbralo le malo ljudi. Tudi to stanje ne gre metati samo na račun nezainteresiranosti ljudi, ampak nosijo dober del krivde tudi ljudski odborniki, ki se niso zavedali važnosti teh zborov. Zaradi te neodgovornosti so bili zbori volivcev v glavnem samo v krajevnem merilu, manj pa po volilnih enotah. Tej zakoniti zahtevi so zadostili najbolj v Vojniku, ki so imeli nad 10 zborov volivcev tudi po volilnih enotah.

Lanskoletne izkušnje so bile dobra šola. Zato so letos v okraju stopili odločneje na novo pot. V januarju so imeli že v vseh krajevnih ljudskih odborih zbor volivcev. Torej v enem mesecu 71 zborov! Vsebinska in udeležba na teh zborskih pa dokazuje, da bodo zbori volivcev v celjskem okoliškem okraju postali v resnici osnovna in najširša oblika sodelovanja ljudstva pri izvrševanju oblasti krajevnih ljudskih odborov. (—mb—)

Frontna organizacija v Zadobravi je za uspešno delo v predvolilnem tekmovanju prejela zaslužno priznanje

Vaška frontna organizacija v Zadobravi pri Skofji vasi obsega področje štirih vasi. Prebivalstvo v teh vaseh je pretežno kmečkega stanu, a tudi delavstva je večje število, glede na bližino industrijskega Celja. Ta vaški odbor Fronte je v šestmesečnem tekmovanju dosegel tako lepe uspehe, da je Glavni odbor OF sklenil podeliti tej organizaciji prehodno zastavico, kot najboljši organizaciji v januarju. Uspešno delo frontne organizacije v Zadobravi je znano že delj časa. Frontovci so lansko leto izvolili delaven odbor, da so uspešno izpolnjevali svoje dolžnosti prav vsi člani odbora brez razlike. Pravzaprav je tako izpolnjevanje nalog potrebno vsepovsod toda izkušnje nas uče, da se malokje celotni frontni odbor temeljito poprime dela.

Odbor v Zadobravi je skrbel za utrjevanje frontne organizacije v vseh štirih vaseh in pomagal, da so se uspešno razvijale tudi ostale organizacije. Izvenarjska vzgoja prebivalstva je drugod našla mnogo manj podpore s strani frontne organizacije kot v Zadobravi. Organizacija Rdečega križa se je v teh vaseh številčno dvignila na 58 članov, istočasno pa so v vsaki vasi uredili skrinjico za prvo pomoč. Mladinska organizacija je zelo agilna, posebno v predpripravih za volitve, ker v njihovi volilni enoti kandidira sekretarka Okrajnega komiteja LMS Paulus Dolfca. Tudi žene so v okviru AFZ organizacije mnogo storile, posebno pri pomoči socialno ogroženim družinam.

Tudi v gospodarskem napredku vasi je Frontna organizacija imela vodilno vlogo. Tako je na primer odbor sprožil idejo za čiščenje sadnega drevja. Osnovali so ekipo, ki je pregledala sadno drevje in strokovnjaško svetovala lastnikom, katero drevje naj podre, katero očisti, obreže ali oškropi. Istočasno so frontovci organizirali ekipe, ki so priskočile na pomoč povsod, kjer gospodarji tega sami niso mogli opraviti.

Pri komunalni dejavnosti frontovci niso čakali na pomoč in sredstva od ljudske oblasti. Popravili so temeljito dvoje cest, kamor so dosedaj navozili, posipali in nabili 229 kubičnih metrov gramoza.

Poleg intenzivnega dela so frontovci v Zadobravi pokazali zanimanje tudi za druga vprašanja. Sestankov, ki jih je skliceval odbor, so se vedno polnoštevilno udeležili in živahno sodelovali v pogovorih. Na štirih masovnih sestankih so govorili o odmeri dohodnine, o sajenju hmelja, čiščenju sadnega drevja, o škropljenju in o bližnjih volitvah. Vzdušje na teh sestankih ni bilo osredotočeno na jadikovanje in navajanje težav, kot je to navada marsikje, temveč so težave smatrali kot nujen pojav in sklepali, kako jih bodo lažje premagali.

Tudi na politično izgrajevanje članov niso pozabili. Imeli so pet uspešnih študijskih sestankov, katerih plod se izraža v izpolnjevanju državljskih dolžnosti. Vsi posestniki v območju vaškega odbora OF so dosledno izpolnili obvezno oddajo, vsi so zadostili davčne obveznosti.

V decembru lanskega leta je Izvršni odbor OF Celje-okolica podelil Zadobravčanom prehodno zastavico, kar je dalo uspešnemu delu njihove organizacije še večji polet. Za uspehe tega odbora v januarju pa so zvedeli tudi v Ljubljani in se odločili, da nagrade Frontovce v Zadobravi s podelitvijo prehodne zastave GO OF Slovenije.

Predajo je v nedeljo izvršil pomočnik ministra za gozdarstvo in član GO OF tov. Hace Matevž. Iskreno je čestital polnoštevilno zbranim frontovcem za uspehe in jim želel še večjih v okviru

šestmesečnega tekmovanja. Za Zadobravčane je bil to dan veselja, vili jim je še večjih moči za nadaljnje delo.

Svečanosti se je udeležila tudi Paulus Dolfca, katero so v tem kraju izbrali za kandidata pri volitvah v Ljudsko skupščino LRS. Navdušeno so jo pozdravili in tako se je svečanost prelila v predvolilno zborovanje. Dolfca je v svojem govoru omenjala predvsem gospodarska vprašanja, za katera so volilci zainteresirani, dotaknila se je tudi zunanje političnega položaja in orisala našo pripravljenost v trenutku potrebe. Volivci so bili njenih besed veseli, da so lahko iz pravih ust slišali resnico.

Tako so Frontovci v tem svečanem trenutku obljubili, da bodo svoje sile še povečali, da bodo mirno gradili dalje, svojo zavest pa bodo pokazali na bližnjih volitvah, ko se bomo merili med sabo, kdo ljubi svojo domovino, svobodo in neodvisnost.

Lepi uspehi kovinarjev v Štorah Valjarji izpolnili petletni plan

Kovinarji v Štorah se zavedajo, da živimo v važni dobi, ki zahteva, da se na vsakem koraku borimo za čim boljše delovne uspehe. Visoko delovno zavest dokazujejo v lepih delovnih uspehih, ki jih dosegajo v medsebojnem-tekmovanju brigad, izmen in obratov. V livarni so čistili Koroščeve skupine sami udarniki, mnogi od njih večkratni udarniki. Prav lepe uspehe pa dosegajo valjarji, ki se dosledno in ostro borijo za preseganje dnevnih, dekadnih in mesečnih planov. Tako so valjarji v januarju presegli mesečni plan za 16%, februarjskega pa že za 14%. V ostrem tekmovanju v počastitev 10. obletnice OF, v počastitev volitev v Ljudsko skupščino LRS in v počastitev obnega zbora sindikalne podružnice so presegali dnevne plane 9. 2. za 20,5%, 10. 2. za 42, 18. 2. pa že za 57%. Valjarje vodijo dobri delovodje-mojstri: Zupanc Anton je nosilec Reda dela III. stopnje, njegova izmena je znana po strogi disciplini in dosegu najlepše uspehe. Ne zaostajajo pa tudi drugi mojstri. Solinc Jernej je že čez 50 let v Železarni in ga je Zvezna vlada lani za vestno službovanje nagradila s 10 tisoč din, delavci ga spoštujejo kot očeta in zelo sposobnega delovodjo. Izmena mojstra Zupanca je januarski plan dosegla s 117%, Solinceva s 113% in Storova s 111%. Ferličeva brigada v adjustaji je presegla januarsko normo na Storovi izmeni za 41%, 18. 2. je Storova izmena presegla dnevni plan za 18%. Brigadir Leban Jože na Zupančičevi izmeni je med najboljšimi brigadirji, šestkratni udarnik. Brigadir Sraml Ivan na Solincevi izmeni je petkratni udarnik, Balaškovič Jakob šest-

kratni, razen tega pa izredno delaven sindikalni aktivist, Cmok Franc je sedemkratni udarnik.

V nedeljo 18. februarja so valjarji proglasili 135 udarnikov in imeli ob tej priliki lepo slavlje, kjer so obljubili, da bodo borbo še zaostriili, da dočkajo občni zbor podružnice še z lepšimi zmagami. Držali so besedo in v sredo 21. februarja objavili svojo najlepšo zmago — izpolnili so petletno plansko nalogo. Vso tovarno je prevzelo navdušenje in delavci iz vseh obratov so hiteli čestitati valjarjem k tej lepi in častni zmagi.

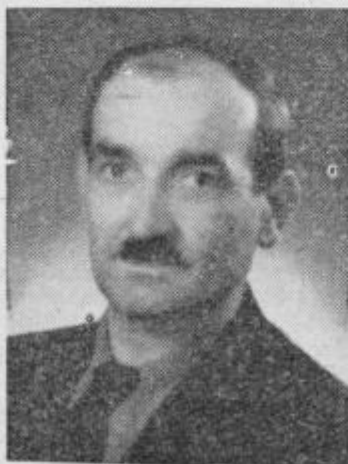
Tako so kovinarji v Štorah dočakali občni zbor podružnice, ki so ga obiskali v lepem številu in prediskutirali o vseh važnejših problemih, o vseh pomankljivostih, ki jih morajo odpraviti, da bo kolektiv žel še lepše uspehe v tovarni in na terenu izven tovarne.

Kovinarji, zaposleni v Železarni Store prenašajo namreč vse važne smernice in napredno mišljenje po vaseh daleč okoli Štor, saj so v Štorah zaposleni iz 52 KLO-jev. Na sindikalnih sestankih, sestankih OF in ZB se seznanjajo z najnovejšimi gospodarskimi in političnimi dogodki in nalogami, ki jih potem v svojih vaseh tolmačijo. Pri političnem delu so zelo marljivi in dosegajo na terenu lepe uspehe, zato so na velikem predvolilnem zborovanju v ponedeljek 26. februarja prejeli iz rok ministra za delo LRS tov. Greifa prehodno zastavo IO OF Slovenije kot najboljši delovni kolektiv Slovenije.

Tekmovanje se pa nadaljuje, ker hočejo v Štorah dočakati volitve 18. marca s čim lepšimi uspehi.

Kakšne ljudi bomo volili 18. marca?

V RIMSKIH TOPLICAH, REČICI, DEBRO-KURETNEM, SV. JEDERTI IN RIFENGOZDU SO VOLIVCI IZBRALI DOMACINA, RUDARJA ALOJZA DIACCIA ZA SVOJEGA KANDIDATA

Alojz Diacci je sin rudarske družine iz Sv. Jederti. Kot oče, je tudi on rudar in dela v rudniku Huda jama, kjer je delal že v prejšnji Jugoslaviji. Težko službo v rudniku je nastopil že z osemnajstim letom starosti. Alojz je bil med tistimi delavci, ki niso upognili ramen pod pritiskom izkoriščevalcev. Sodeloval je v odporu zoper zloglasno »Trboveljsko premogokopno družbo«. Leta 1934 je z ostalimi tovariši stopil v gladovno stavko. Od leta 1931 dalje do razpada stare Jugoslavije je bil zaupnik v drugi rudarski skupini.

V časih okupacije se je Diacci pokazal kot zaveden Slovenec in vneto podpiral Narodno osvobodilni pokret. Leta 1944 je stopil v partizane, kjer je postal član socialnega skrbstva pri

Slovenskem narodno osvobodilnem svetu.

Po osvoboditvi je bil imenovan za člana Glavnega odbora Enotnih sindikatov Slovenije, kjer je bil vse do 1947. leta. Vodil je oddelek za socialno zaščito. Nato je vodil oddelek za delovna razmerja pri Ministrstvu za delo. To službeno mesto je letos na lastno željo zaradi zdravstvenega stanja zapustil. Danes dela kot rudar v Hudi jami pri Laškem.

Diacci je bil poslanec že v prvi Ljudski skupščini LRS. Izvolili so ga volivci sedanjege poljčanskega okraja. Za svoje požrtvovalno delo je bil odlikovan z redom »Bratstva in enotnosti« druge stopnje. Pri rudarjih je zelo priljubljen, prav tako pa tudi na terenu kjer stanuje, zato so ga volivci 13. volilne enote predlagali za kandidata in njegovo kandidaturo z navdušenjem sprejeli.

POMOČNIK MINISTRA ZA GOZDARSTVO MATEVŽ HACE BO KANDIDIRAL V VITANJU, STRANICAH IN FRANKOLOVEM

Matevž Hace je bil rojen v Podcerkvi pri Starem trgu na Notranjskem. V stari Jugoslaviji je bil gozdni in žagarski delavec na Notranjskem in v Gorskem Kotaru. Med tisoči, ki so vsled pomanjkanja in nezaposlitve potovali v tujino, je bil v letu 1937 tudi Matevž Hace. Sel je v Francijo, kjer je kot gozdni delavec v dveh letih spoznal, da tudi tujina ni bila pravična do delavstva in se vrnil nazaj v domovino.

V predaprilski Jugoslaviji je vneto sodeloval v delavskih kulturnih društvih »Svoboda« in »Vzajemnost«. Od leta 1934, ko je živel v domačem kraju,

pa je deloval v kmečko delavskem gibanju v Loški dolini. Tam ga je zatekla italijanska okupacija.

Takoj leta 1941 se je odzval klicu Partije in stopil v partizane. Najprej

je leto dni deloval kot okrajni in okrožni funkcionar, potem pa se je vključil v operativne enote, kjer je vseskozi opravljal važne dolžnosti. Bil je komisar raznih enot, med njimi tudi Notranjskega odreda, zatem je postal pomočnik komisarja Tomšičeve brigade, pozneje, po prihodu Stirinaste divizije na Stajersko, pomočnik komisarja divizije in naposled komisar Četrte operativne cone. V vseh letih se je udeležil številnih borb in ima tudi velike zasluge za osvoboditev podjarmljene Stajerske. Za svoje zasluge in junaska dejanja je nosilec različnih odlikovanj. Ima Spomenico 1941, Red hrabrosti, Partizansko zvezdo druge stopnje in orden za zasluge za narod druge stopnje.

Bliža se čas pomladanske setve

Cas pomladne setve je pred nami. Le še kakih deset dni, pa bodo zabrneli traktorji in plugi po naših poljih in obrnili prve brazde za novo setev. Izkušnja lanskoletne suše nam je dokaz, da je zgodnja setev mnogo boljša od pozne, kajti rano posejane kulture že odrastejo do časa, ko običajno nastopa sušna doba, to je julija in avgusta. Letošnje vremenske razmere so nam nekakšen oznanjevalec zgodnje pomladi, po prilikah narave pa se mora uravnjavati tudi kmečko delo.

V drugi polovici marca ali pa ob ugodnem vremenu že tudi prej bomo pričeli s setvijo jarih žit: ovsa, ječmena itd. Vsed deževne jeseni in iz drugih tehničnih razlogov marsikje ni bil dosežen plan jesenske setve. V vseh takih primerih je nujno potrebno, da plan jesenske setve nadoknadimo s jarnimi žitaricami, ki v nekaterih, posebno v višjih legah našega okraja prav dobro uspevajo.

Posledica lanskoletne suše nas postavlja v marsikem pred zelo kritičen položaj, kakor v prehrani, tako tudi v oskrbi semen. Da bomo prebrdili tudi te težave, moramo na to pomisliti pravočasno in ne šele v trenutku, ko bo treba dati seme že v zemljo. Treba se je zavedati, da so fondi semenske službe v tem letu minimalni. Vsakoletni običajni primeri, da so v času setve prošnje za dodelitev semena kar deževale na okrajno poverjeništvu za kmetijstvo, je treba, da prenehajo, prav posebno pa še letos, ko so zaloge semenskega blaga zelo pičle. To se povdarja predvsem zaradi tega, da bodo s položajem seznanjeni vsi upravni voditelji socialističnih gospodarstev, kakor tudi privatni kmetovalci in si manjkajoče količine semen nabavili ali potom lokalne zamenjave ali nakupa ali na kateri drug primeren način. V najpotrebnejših primerih bo seveda tudi letos seme dodeljeno iz fonda semenske službe in to pa le proti takojšnji zamenjavi za merkantilno blago.

Da bodo tehnične priprave za nemoten potek pomladne setve čim bolj organizirane in pripravljene, so bile na vseh KLO postavljene setvene komisije, katere predsednik je navadno poverjenik za kmetijstvo pri KLO. Te setvene komisije so v večini KLO že postavljene in so pričele z delom. Njih naloge so predvsem: izdelati operativne plane pomladne setve in zasledovati celoten potek in evidenco setve, oskrbeti za nabavo in zamenjavo semen in gotove kritične primere reševati v krajevnem ali medkrajevnem merilu. Posebno skrb in pozornost pa morajo te komisije polagati ogroženim površinam, to je površinam, ki bi iz kakršnega koli vzroka ostale neobdelane in neposejane. Vse takšne primere, kjer bi to resno prišlo do izraza, je treba takoj sedaj še pred setvijo ugotoviti in skupno s KLO na mestu samem reševati. V primerih pomankanja delovne sile ali vprežne živine si je treba pomagati z medsebojno pomočjo. V takih primerih je dolžnost, da pomagajo frontne in ostale množične organizacije. Če smo kdajkoli skrbeli, da je bil vsak košček zemlje obdelan, toliko bolj mora biti naša dolžnost prav letos, da bomo posejali in čim bolj obdelali vsako ped zemlje, kajti v tem letu igra odločilno vlogo predvsem kvantiteta pridelka, zato se moramo poslužiti vseh pripomočkov in agrotehničnih ukrepov, da bi dosegli čim višje hektarske donose.

Naloge krajevnih setvenih komisij so, da takoj rešijo vse gornje probleme že v naslednjih dneh, da bo v času setve vse pripravljeno, da bo delo teklo neovirano. Za izvedbo vseh teh nalog pa so v celoti odgovorni krajevni ljudski odbori.

Kandidat Vlado Kozak med svojimi volivci na Vrnskem

V nedeljo so masovne organizacije na Vrnskem sklicale predvolilni sestanek vseh volivcev. Sestanka sta se na veliko veselje Vrančanov udeležila tudi kandidata njihove volilne enote Vlado Kozak in njegov namestnik Ivan Vodovnik.

Zborovanje je bilo dobro obiskano. Kandidat Vlado Kozak je svojim volivcem povedal mnogo zanimivega iz notranje in zunanje političnega življenja. Tovariš Kozak je na prisotne naredil zelo dober vtis. Tov. Vodovnik pa je že itak vsem volivcem dobro poznan kot okrajni aktivist. Volivci so obljubili dober volilni rezultat, sicer pa so na Vrnskem volitve vedno zelo dobro izpadle, zato je tudi tokrat pričakovati čim lepši uspeh.

Podpredsednik vlade LRS med svojimi volivci v Lisičnem

Na zadnji zbor volivcev v Lisičnem je prišlo toliko volivcev, da so napolnili sicer prostrano šolsko sobo in so nekateri stali celo pri vhodu. Ne moremo se pohvaliti, da bi bilo vedno tako. Toda to pot nas je obiskal podpredsednik vlade LRS tovariš **Sergej Kraigher**. Kadar koli je prišel k nam, se zaradi obiska nismo nikoli pritoževali.

Tov. Kraigher je govoril o notranjem in zunanjem političnem položaju, o prehrani, dvojnih cenah in o obnovi. Odgovarjal je tudi na vsa vprašanja, ki so jih postavili volivci. Le o volitvah je bilo malo govora, ker so se volivci tako navadili nanj, da si ne morejo misliti, da bi tu kdo drugi kandidiral.

Predsednik KLO Leskovec je podal pregledno poročilo o delu odbora. Izčrpno je poročal tov. Turšič o finančnem poslovanju tov. Rauterjeva pa o prosvetnem delu. Razvila se je živahna diskusija o gradnji nove šole v Lisičnem, ki je za nastanitev nižje gimnazije neobhodno potrebna. Člani ljudske prosvete so sklenili, da bodo postavili letni oder in vsaj v letnem času poživeli prosvetno delo.

KLO je le enkrat žgal apno, ki je bilo takoj razprodano. Vsi so bili edini

SERGEJ KRAIGHER

v tem, da krajevna apnenica še naprej obratuje. Krajevni cesti iz Pilštana na Drenik in v Stari trg sta v skrajno slabem stanju, zato so sklenili, da se brez odlašanja popravi s prostovoljnimi delom.

V nekaj primerih bo še potreben kredit za obnovo, posebno tam, kjer je že stavba pod streho, ne morejo pa skleniti notranjih zidarskih in tesarskih del, ker nimajo sredstev. Tu ima Zveza borcev važno nalogo, da kredit pravično razdeli tam, kjer je potreba največja. Ker so med pogorelci tudi družine, ki ne morejo prehraniti delavcev, so volivci pozdravili ukrep okrajja Celje-okolica, da bodo sestavljene posebne zidarske in tesarske ekipe. Te bodo odšle v prizadete kraje, dobile živilske karte in se same prehranjevale.

Z raziskavanjem mineralnega vrelca v Slatini pri Lisičnem bodo nadaljevali, ko nastopi zopet ugodno vreme. Sami ste se prepričali, kako potrebni so zbori volivcev za razčiščenje raznih vprašanj. Od vas zavisi delo odbora, zato pričakujem, da v bodoče ne bo zbora, ki bi zaradi nesklepnosti ne mogel reševati važnih vprašanj. S temi besedami je tovariš Leskovec zaključil zbor.

Člani fronte Šoštanja - ne bodo zadnji

Takrat, ko sem pisal članek o pomniskljivem delu MLO Šoštanj, sem bil trdno prepričan, da bo ta kritika našla pravičen odziv. Nisem se zmotil. Izvršni odbor MLO Šoštanj je na svoji prihodnji seji sprejel sklepe, danes pa se le-ti že izvajajo. Eno najvažnejših vprašanj je bilo slabo stanje cest in cestna razsvetljava. Se pred nekaj dnevi šoštanjske ulice tako temačne, so danes že razsvetljene z močnimi žarnicami, za katere se je poprej govorilo, da jih ni mogoče nabaviti. Če ste, ki so v obupnem stanju, se že posipavajo — z eno besedo — Šoštanj dobiva lepši izgled. Prav tako so bili v tem kratkem času, od zadnjega zasedanja do danes, izvedeni zbori vo-

liver, na katerih so bili iznešeni koristni predlogi, ki se že tudi izvajajo. To je razveseljivo dejstvo, ki smo ga šoštanjčani zelo veselili.

Nič manj uspešno pa ni delo Fronte, ki je na predvolilno zborovanje povabila ministra Graifa namesto odsotnega kandidata 260 volilne enote tov. Janka Rudolfa, saj je bilo na tem predvolilnem zborovanju prisotnih toliko članov Fronte, kolikor jih že dlje časa ni bilo. Besede tov. Greifa so bile izrečene tako domače, da jim je moral prislusniti vsak. Minister je govoril o našem notranjem socialističnem razvoju in političnem položaju v svetu in poudaril, da moramo prav danes — v času, ko Sovjetska zveza hujska na novo vojno — napeti vse sile in vsi kot eden delati za ohranitev miru v svetu s tem, da še z večjim poletom gradimo socializem v naši domovini.

V diskusiji, ki se je nato razvila, so obravnavali probleme našega notranjega gospodarskega razvoja in dela v zvezi s predpripravi za volitve v Ljudsko skupščino LRS. Čutili je bilo, da so člani Fronte voljni delati in da bodo izvršili tiste sklepe, ki so jih sprejeli.

B. V.

Delavec PANGERL FRANC bo kandidiral v Gaberju in Hudinji

Pangerl Franc je bil rojen v delavski družini v Dobravi pri Celju. Kot

sin delavskih staršev mu ni preostalo drugega, kakor da tudi on postane de-

Frontovci v Novi Štifti so najboljši

Nova štifta je hribovit predel med nekdanjo Kranjsko in Štajersko. Kmetije so raztresene po Črnicu in pod njim. Teren KLO je tako razsežen, da so ustanovili dva vaška odbora OF, enega v Šmiklavžu, a drugega v Tiroseku, ki med seboj živahno tekmujeta. Težko je reči, kateri od obeh je boljši. Na čast 10. obletnice OF se živahno udeležujejo prostovoljnega dela. Člani obeh odborov grade vsak svojo cesto, ki sta zelo važni za prevoz lesa. Zadržni dom, ki ga grade skupno, se v spodnjih prostorih že uporablja. V te prostore se je vselila Kmetijska zadruga in KLO, a tudi dvorana že služi svojemu namenu. Organizirali so izobraževalni tečaj, ki sodi med najboljši v okrajju. Priznanje za živahno delo obeh odborov zasluži aktivist tov. Ivan Pistotnik, ki je član Izvršnega odbora OF na okrajju. Pohvalo zaslužita tudi oba predsednika vaških odborov, tov. Tesovnik in Veršnik. Tudi

V borbi prekaličenega borca imamo za kandidata

Tov. Mehle Janka, kandidata 265 volilne enote šoštanjskega okrajja za volitve poslancev Ljudske skupščine LRS, sem srečal prav v trenutku, ko je odhajal na sestanek z volivci. Kadar govori o sebi je skromen, toda takrat, ko sem govoril z njim je bil še krajši. Nerač govori o svojih zaslugah.

Rojen je bil 1. decembra 1919 v Lavrici pri Ljubljani. Ker ni imel možnosti študija, se je po končani osnovni šoli učil mehanične obrti in delal v tej stroki do leta 1939, ko je odšel na odsluženje kadra v bivšo jugoslovansko vojsko. Vojna vihra ga je zajela v rojstnem kraju. Po okupaciji je bil v letu 1941 sekretar SKOJ-a v domačem kraju. V tem času je aktivno sodeloval v NOV in z uspehom vodil organizacijo SKOJ, ki je tamkajšnjim partizanom nudila izdatno pomoč. V začetku 1942 je vstopil v NOV. Bil je komisar čete na Dolenjskem, nato pa je delal v CK KPS. Član Partije je od meseca junija 1942. V času napada na Glavni štab se je nahajal v Drvaru. Še danes se nahaja v službi JA, kot aktivni oficir — major. Organizacija Zveze borcev NOV šoštanjskega okrajja pozna tov. Mehle Janka kot aktivnega člana. Je predsednik nadzornega odbora OO ZB NOV in član biroja OK KPS Šoštanj.

Za svoje delo je bil odlikovan z Redom za hrabrost, Partizansko zvezdo III. stopnje, Bratstvo-edinstvo II. stopnje, Zasluge za narod II. stopnje in je nosilec spomenice 1941.

Njegov namestnik je Tiršek Ivan iz Radmirja, ki je aktivno pomagal NOV od leta 1942. Po osvoboditvi kot odbornik sodeluje v vseh množičnih organizacijah. Daleč naokoli služi za primer, kakšen mora biti prispevek kmetov do skupnosti.

Volivci šoštanjskega okrajja so za kandidata izbrali prav takšne ljudi, ki bodo delali v prid skupnih interesov in so na njih ponosni.

Čebelarstvo v novi organizaciji

Naše čebelarstvo je bilo zadnja leta na povsem mrtvi točki. Dosedanja čebelarstva zadruga za Slovenijo je bila že nad dve leti v likvidaciji, ki pa se iz raznih tehničnih vrvokov ni izvršila. Obstoječe čebelarstvo so bile prepuščene same sebi, še bolj pa seveda čebelarstvo družine po vaseh. Čebelarji niso vedeli na koga bi se obrčali za razne nasvete in za druge najnujnejše čebelarstvo potrebščine. Njihova zadruga jim ni več nudila ničesar in naše čebelarstvo je pešalo iz dneva v dan. Znašli smo se pred dejstvom, da je potrebno za rešitev te

Sprejet je proračun za okraj Šoštanj

Dne 22. februarja je v Šoštanju zasedala okrajna skupščina, na kateri so soglasno sprejeli proračun za 1951. leto.

Plan proračunskih dohodkov za l. 1950 so v šoštanjskem okrajju presegli za 6.170.000 din. Tako je bil proračun dohodkov izpolnjen s 116%. Če se k dohodkom prištejejo še dohodki lokalnih gospodarskih podjetij, so dohodki napram l. 1949 porasli. Bili bi pa še večji, če bi vsi davčni zavezanci poravnali zaostale in tekoče obveznosti.

Dohodke iz gospodarstva so lani dosegli s 120% napram planu. Dohodke od prebivalstva pa s 103%. Izpad dohodkov se je pokazal predvsem pri dohodkih uradov in ustanov, ki so bili doseženi le z 75% in pri raznih nepredvidenih dohodkih, kateri so bili doseženi samo z 72% napram planu. Dohodki krajevnih ljudskih odborov so bili zadovoljivo doseženi, predvsem iz gospodarstva. Zadovoljivi so bili tudi dohodki od prebivalstva, katere so dosegli s 106%, kar je odraz rednega plačevanja davkov. So pa še nekateri KLO, ki se premalo brigajo za pravilno izvajanje davčne politike na vasi. Proračun izdatkov za l. 1950 je bil izpolnjen z 95%, kar potrjuje, da so bili izdatki okrajja in krajevnih odborov dokaj pravilno planirani, ušestvojevo potrebe in tudi varčevanje, kateremu so letos posvetili več pozornosti kot prejšnja leta.

Proračun dohodkov za 1951. leto znaša 41.700.000 din in prav toliko izdatkov. Proračun je za 2,5% nižji od lanskega, ker ne predvideva nobenih izdatkov za investicije. Proračun izdatkov za kulturno-prosvetno delo je za 25% višji od lanskega, kar jamči, da bodo prosvetne ustanove v okrajju bolj uspešno delovale, kulturne potrebe delovnih ljudi se bodo pa še bolj razvijale. Tudi za socialno zdravstveno zaščito so predvideli 22% več kakor lani. V proračunu se izraža zaostrena borba proti birokraciji v tem, da so

administrativni izdatki za vzdrževanje upravnega aparata nižji kot lani.

Za kritje proračunskih izdatkov je v proračunu predvideno 55% dohodkov iz gospodarstva, 32,8% dohodkov od prebivalstva in 12,2% ostalih dohodkov. Največji dohodek predstavlja tržni dobiček, skupaj z razliko v ceni materiala. Zato bodo letos zaostri pravilno formiranje tega dohodka. Predvsem mora biti ta dohodek izraz pravičnega trgovanja proizvajalnih podjetij s trgovsko mrežo in trgovske mreže s potrošniki.

Važen proračunski dohodek je tudi dohodnina. Z odmero dohodnine v l. 1950 so bili v šoštanjskem okrajju prav dobre izkušnje in bodo sedanjí odmeri posvetili vso pozornost. Slabo delo davčnih komisij in nepravilno povezovanje celotne gospodarske problematike na terenu povzroča večkrat veliko škodo v gospodarstvu. Ponekod se še dogajajo nepravilnosti pri davčnih obremenitvah. S tem se bogatijo nekateri kmetje-spekulanti, ki odtegujejo sredstva proračunu, kar povzroča zniževanje življenjskega standarda delovnih ljudi. Zato je nujno zaostri pravilno ugotavljanje dohodkov prav v tistih krajevnih ljudskih odborih, kjer tega davčne komisije niso hotele upoštevati.

Ljudski odborniki so razpravljali tudi o varčevanju, o krajevnem samoprprispevku, ki je bil uveden samo v petih KLO in o lokalnih gospodarskih podjetjih. Ugotovili so, da krajevna podjetja v Velenju, Mozirju in Gornjem gradu dobro gospodarijo. Krojaška delavnica v Velenju, ki je bila lansko leto še pasivna, ima letos že 50.000 din dobička. Sušmarstvo, ki se je v Šoštanju močno razpaslo bo treba energično zatreči.

Na skupščini so sprejeli tudi odločbo o obveznem škropljenju in čiščenju sadnega drevja, o obvezni prijavi izvenplanskega rezanega lesa in o obveznem čiščenju deteljnega semena. Ob zaključku zasedanja je predsednik skupščine tov. Marolt Jože podal še zunanji in notranji politični pregled.

V Velenju je govoril podpredsednik vlade dr. Marijan Breclj

V nedeljo so se zbrali volivci Velenja, Pesjega, Skal in Podkrajja v veliki kinodvorani rudnika Velenje, katera je kmalu postala prenamena za vse navzoče volivce. Na zborovanje je prisel tudi podpredsednik vlade LRS dr. Marijan Breclj v spremstvu sekretarja OK KPS Šoštanj tov. Marolta, ki tudi kandidira v drugi volilni enoti.

Ko je sekretar rudniškega komiteja KPS Filip Lesjak otvoril zborovanje, je spregovoril dr. Breclj o pomenu in važnosti bližnjih volitev. Nato je prikazal naš notranji politični položaj in politične dogodke v svetu, ki so postali vsled napadalne politike Sovjetske zveze dokaj napeti. Orisal je tudi še ceo vrsto zunanje-političnih dogodkov. Ob zaključku govora je pozval navzoče, naj smatrajo volitve kot zelo važen politični dogodek, ker bo izid volitev spremljala vsa svetovna javnost in zato ni vseeno kakšni bodo rezultati. Govor so volivci sprejeli z velikim navdušenjem in dolgotrajnim ploskanjem.

Nato je namestnik kandidata Leopold Meh sporočil uspehe sobotnega tekmovalja, v katerem so velenjski rudarji presegli dnevni plan za 39%. Obvestil je volivce tudi o tekmovalju na čast 10. obletnice OF, katerega so velenjskim rudarjem napovedali rudarji iz Trbovelj, Zagorja in Senova. Med razpravo, ki je zatem nastala so posamezne množične organizacije in društva sprejela izrazne obveznosti v čast volitev.

Uspehi šoštanjskih usnarjev

Januarski plan so usnarne matičnega podjetja v Šoštanju presegle za 1,90%. Najboljše uspehe je dosegel obrat v Slovenj Gradcu, ki je presegel januarski plan za 17,05%, nato sledi obrat v Rečici ob Savinji, ki je presegel plan za 2,52%. Največji obrat v Šoštanju je dosegel plan z 98,92%, medtem ko je obrat v Spodnji Rečici dosegel le 62,50%. Oba obrata sta pod planom predvsem zaradi pomanjkanja surovin.

V šoštanjskem obratu so si priborili prehodno zastavico v oddelku »Kroma«, ki je plan presegel za 8,20%. Najboljša je brigada »Grabner Lojzek« iz tega oddelka, ki je plan presegla za 10,87%. Najboljši delavec v tem mesecu je Franc Grabner iz oddelka »Mastna kravinac«, ki je mesečni plan presegel za 25,09%.

Uspeh usnarjske industrije v šoštanjskem obratu je toliko pomembnejši zaradi tega, ker je letošnji plan proizvodnje za 7% višji od lanskega.

F. L.

frontovec tov. Anton Matjaž se je dobro izkazal.

Ivan Pistotnik

Jutri, 4. marca ob 10. uri vsi na predvolilno zborovanje

Mestni ljudski odbor je drugič zasedal

Pretekli petek je bilo drugo zasedanje Mestnega ljudskega odbora. Na zasedanju so obravnavali v glavnem proračun za leto 1951. Letošnji proračun dohodkov je za malenkost večji od lanskega. Največji dotok dohodkov bo prišel iz gospodarstva, predvsem iz tržnega dobička. Izdatki bodo prav tako visoki kot dohodki in so razdeljeni v glavnem tako: Ljudsko zdravstvo dobi od proračuna 67,7%. Ljudska prosveta pa nekaj nad 22%. Te številke pomenijo, da bo letos mnogo storjenega na področju ljudskega zdravja in prosvete.

Iz poročil referentov je bilo razvidno, da bomo v Celju letos tudi marsikaj gradili. Izgrajena bo na primer tržnica v industrijskem predelu v Gaberjih, pokrita bo tržnica v mestu, dograjnih bo nekaj stanovanj v središču mesta, tlačovana in asfaltirana bo cesta iz

ljubljanjske smeri in po možnosti še nekaj cestišč, ki so dosedaj kriva nesnage po mestu.

Mnogo upanja nam daje poročilo komisije, ki je imela nalogo ugotoviti vzroke slabe preskrbe z mlekom in pokreniti korake za izboljšanje tega vprašanja. Glavni vzrok je bila nedovoljna povezava med Mlekoprometom in okrajem Celje-okolica. Mestni odbor je v cilju izboljšanja dotoka mleka sklenil nagraditi tista gospodarstva, ki v redu izpolnjujejo obvezno oddajo mleka. Nagrade so v obliki bučic, vedric za mleko, kangije itd. V naslednjem času so za upravičence zagotovljene primerne količine mleka.

Govora je bilo tudi o dograditvi Mestnega gledališča, ki bo zgrajeno na osnovi krajevnega samoprispevka, ki se že pobira.

Pred praznikom žena

V St. Juriju in okolici bo kandidirala zaslužna žena Helena Borovšak

Zasluge, ki jih ima Helena v predvojnem, povojnem in medvojnem času niso majhne. Poznajo jo ljudje na Kozjanskem, kjer se je med vojno mudila. Po njenem požrtvovalnem delu po osvoboditvi pa jo pozna ves okraj Celje-okolica. Njeno prizadevanje pri opravljanju dolžnosti poverjenika za ljudsko zdravstvo in socialno skrbstvo ima bogate plodove. Kot predsednica sveta za ljudsko zdravstvo je s pomočjo medicinskega osebja mnogo storila na področju ljudske zdravstvene prosvete. Za požrtvovalno delo in uspehe je dobila pisмено pohvalo od Ministrstva za ljudsko zdravstvo. Odlikovanja je bila z redom Zasluže za narod 3. stopnje, z redom bratstva in enotnosti in medaljo za hrabrost. (Citaj podlistek na tej strani).

Podloška dekleta se izobražujejo

Že dalj časa so podloška dekleta iskala prilike, da si v domači vasi ustanove izobraževalni tečaj, kjer bi se naučile raznih koristnih predmetov za gospodinjstvo, predvsem pa kuhanja in šivanja. Po daljšem prizadevanju so končno dobile na razpolago kuhinjo in sobo.

Pogoji so bili ustvarjeni. Zbralo se je 16 deklet. Z učiteljico so sestavile učni načrt. Izobraževalni tečaj se je začel 1. decembra v lanskem letu in se redno nadaljuje vsak torek in petek

od dveh popoldne do devetih zvečer. Po dve uri se uče teorije, ki obsega predvsem rezo malih živali, perutni-

narstvo, zadržništvo, nego dojenčkov, in nekaj splošnih predmetov kot računstvo, slovenščino itd.

Pri praktičnem delu se razdelijo na dve skupini. Kuharska skupina si za en dan vnaprej sestavi jedilnik, da si vedo prinesiti material. Potem v kuhinji poslušajo razlago jedilnika in pišejo recepte, zatem pa k loncem in pokazi, kaj znaš! Razdelijo si še drobne dolžnosti pri pospravljanju, gospodinjstvu, kalkulaciji itd. Ko je jed skuhana, jo servirajo na mizo.

Šiviljska skupina medtem plete, kvačka, šiva in krpa. Vse so si sešile predpasnike. Naredile so si kroje žen-

skega, moškega in otroškega perila, kakor tudi posteljnine in garniture za dojenčke.

Pri pouku so dekleta pazljiva, pri praktičnem delu pa zelo iznajdljiva. Z velikim veseljem se pripravljajo na zaključek tečaja, ko bodo vsej vaški in okoliški javnosti s kulturnim nastopom in razstavo pokazala, da čez zimo niso dremala v zapečku. K. E.

Prosvetno življenje na podeželju

„Hasanaginica“ na polzelskem odru

Minulo je polnih pet mesecev od kar nam je KUD »Vlado Letonja« zadnjič uprizoril Nušičevo komedijo »Dr. Minul pa so že štirje meseci od živahne seje, na kateri naj bi se končno odločilo o prihodnjem programu; »Celjski grofjes, ali nam še do sedaj skoraj neznana »Hasanaginica«. Po dolgi debati, ki jo je vodil znani režiser Milan Gerželj, so zmagali pristaši »Hasanaginice«.

Pristopili so k delu. Naslednja seja je bila tudi prva bralna vaja. Ob zaključku seje bi po pritrjevanju in obrazli sodeč rekli: strinjajo se! No, tu in tam je kakšen »grof« zagodrnjal, toda v srečo je mislil drugače.

Šta se beli u goroj zelenoj?
Al je sneg, al su labudovi?
Da je sneg več bi okopio,
labudovi več bi poleteli.
Nit je sneg, nit su labudovi,
nego šotor ago Hasan age.

Tako se prične »Hasanaginica« ena najlepših in najbolj znanih srbskih narodnih pesmi tedanje dobe, katero je celo Goethe prevedel za Herderjevo zbirko. Je ljudska balada, nastala v turški fevdalni dobi in opeva moč, oblastnost, trdnost in zaslepljenost age. Opeva izgnanstvo Aginice iz dvora; z bratove strani pa nasilno moštvo z lmoškimi kadijem. Končno opeva v

Hasanaginici posebej materinsko ljubezen, ki jo dokazuje s tem, da ji na sam poročni dan ob priški vojnje mimo prejšnjega doma počri srce.

Srbski dramatik Milan Ogrizović je iz te čudovite ljudske balade skušal in tudi uspel spisati dramo v treh dejanjih. Drama je tudi v slovenskem prevodu in bo v letošnji sezoni uprizorjena na mnogih slovenskih odrih.

Oglejmo si jih od bliže. Velika požrtvovalnost režiserja z malce netočnimi, dolga leta neaktivnimi člani-igranci, se je končno odrazila v dolgo, od nestrpne publike zaželjeni premieri »Hasanaginice«, dne 11. februarja. Ljudje so prihitali iz bližnjih in daljnih krajev, da zbrani vidijo na našem slovenskem odru delo bratskega naroda, ki ga KUD »Vlado Letonja« na polzelskem odru prvič uprizarja.

Kostumi niso odgovarjali popolnoma, kajti preveč so se zanašali na lastno garderobo, ki je dokaj borna in jim ni mogla nuditi vsega v dovoljni meri in kakovosti. S pomočjo ožjih sodelavcev je odriški mojster opravil svoje delo v kratkem času še kvalitetno.

Publika je v nabito polni dvorani živo spremljala dogodke na odru, ob zaključku predstave pa z burnim aplavzom izrazila svoje zadovoljnost, s katerim je poplačala člane KUD za težko

štirimesečno delo in jim vlila nov elan za nadalje.

Režiser se je pogladil po napoli plešasti glavi in z nasmeškom dejal: »Uspeli smo!« V. V.

LUTKOVNI ODER V SENTPETRU

Preteklo soboto je bila v Telovadnem domu v Sentpetru na čast 10. obletnice Osvobodilne fronte prva povojna predstava lutkovnega gledališča pod strokovnim vodstvom tov. Hočevarja.

Sentpetska mladina ima sedaj svoj lutkovni oder in je upravičeno ponosna nanj. Zdi se, da se bo lutkarstvo v Savinjski dolini prav lepo razmahnilo, saj beležimo doslej kar štiri lutkovne odre: v Celju, Sentpetru, Sentpavlu in na Vranskem.

V Sentpetru so sicer za začetek izbrali nekoliko težje delo: Jaka kot baron, pravljica igra v 4 dejanjih. Izбира komada je bila torej glede na zmogljivost izvajalcev težka, vsebinska vrednost primerna, a posvetiti bo treba več paznje glasovni karakterizaciji in pa tehniški vodenja lutk. Oprema predstave je bila z ozirom na razpoložljiv material zadovoljiva. Prav ljuba pa je zunanja oprema lutkovnega odra — zamisel tov. Hočevarja.

Mlademu lutkovnemu odru v Sentpetru želimo mnogo uspehov na tem področju ljudskoprosvetne dejavnosti.

ŠE NEKAJ O UPRIZORITVI

»VERONIKE DESENIŠKE«

Mnogo se na Gomilskem govori o nastopu SKUD »Beton«, še mnogo več pa o kritiki M. N. Govorice, ki jih širijo igralci zoper kritika so tako porazne, da mlademu človeku hočejo uničiti voljo do dela.

Ko je društvo zagledalo kritiko o svojem delu, je na moč zakričalo: »Kritika je neobjektivna«, čes da kritik nič ne zna, da se je hotel polakomnit denarja(?) itd. Tako govore igralci, ki so mnenja, da nihče ne more dati kritike o njihovem odrskem udeleževanju.

V resnici pa je kritika tov. M. N. v toliko neobjektivna, da ni o nastopu napisal še ostrejšje slike. Kaj lahko rečemo po vse tem? SKUD »Beton« se boji vsakršne kritike, ki bi jim pravzaprav lahko pomagala pri nadaljnjem delu. T. O.

LEP UČITELJSKI JUBILEJ NA VRANSKEM

Če hočes zvedeti kaj iz preteklosti plodonosnega življenja Adele Sevnik, učiteljice na Vranskem, moraš vleči besede iz nje. Kljub temu, da o svojih zaslugah nerada govori, smo le izvedeli, da v tem mesecu praznuje Adela 42 letnico učiteljevanja na vranski šoli. Sevnikova že od 16. februarja 1910 neoprestano orje prosvetno njivo na Vranskem. Pred tolikimi leti, ko je bilo Vransko še »bogu za hrbotom«, je prišla mlada Adela v ta kraj, kjer je nepretrgoma uspešno izvrševala svoj naporen poklic. Štiri generacije so šle skozi njen razred. Kdo od njenih stanovskih kolegov in kolegic se lahko pohvali s tako dolgo dobo službovanja na enem in istem mestu? Ves čas ni zamudila niti enega dne, iz šole jo je pregnal le okupator, ki jo je z družino vred preselil v Srbijo. Po osvoboditvi se je vrnila nazaj na Vransko in spet prevzela mesto učiteljice, dasiravno bi ji po letih službe pripadal že pokoj. Toda Adela se čuti še dovolj močno in poleg tega razume pomanjkanje učiteljskega kadra ter še nadalje uspešno orje prosvetno brazdo.

Zivahno kulturno prosvetno delo na Teharjih

Po dolgem mrtvilu na Teharjih je kulturnoprosvetno delo končno le zaživelo in se razgibalo.

Kot prvo se je razgibalo delo v Lesnoindustrijskem obratu Teharje, kjer se je v minulemu letu ustanovila priobratni gasilski četni Igralska sekcija, katera je pod vodstvom tov. Zličarja uprizorila igre: »Jurij Tepček«, »Scapinove zvijače in kot slednjo »Pricarani ženini« s katero je gostovala na odrih izven obrata in to v Teharjih, Stora in v Trnovljah. S svojimi nastopi se je izkazala kot zelo dobra igralska družina.

Kmalu nato je pričela z delom teharska mladina, katero je zbral tov. Smeh, upravitelj osnovne šole. S pravim organizacijskim delom je znal pritegniti izvenšolsko mladino, ter se zagrizel v delo, kateri uspeh je bil kronan z odlično uspeho prireditvijo »Prisega o polnoči« dne 4. februarja, ko je bila dvorana OF popolnoma zasedena do zadnjega kotička, tako da je mnogo obiskovalcev moralo oditi domov. Zaradi tega so jo ponovili 11. februarja ob veliki udeležbi. Kljub temu, da so kot igralci, ki so prvič nastopili na igralsko družino z malo izjemo posameznih igralcev, kateri se bodo v marljivim študijem o igralski umetnosti še izvežbali v dobre igralce.

Poleg gornje prireditve je tov. Smeh pripravil za »Dan republike uprizoritev otroške igre »Mezinček« pri kateri so sodelovali pionirji, teharske osnovne šole. Za Novoletno jelko je pa pripravil za teharske maličke uprizoritev igre »Drzni zrakoplovec«. To naj bi bil bežen pregled razgibanosti kulturnoprosvetnega dela na Teharjih.

Iz vsega tega se da sklepati, da bo kulturnoprosvetno delo na Teharjih resnično zaživelo, kar dokazujejo člani Prostovoljne gasilske čete Teharje, ki se že vadijo za uprizoritev igre »Poslednji mož«.

Teharska javnost želi vsem igralskim družinam, da se še pokažejo z uprizoritvami na svojih odrih, kar bo v čast in razvedrilo Teharčanom. -ar.

Kulturni večer v Medlogu

Kulturno prosvetno društvo »Milan Zidanšek« na Babnem je priredilo 17. februarja v Zadržnem domu kulturni večer, ki je dobro uspel. Potek je vodila tov. Joštova, ki je podala pregled slovenske lirike od Prešerna do Kajuha. Člani društva so recitali skrbno izbrane pesmi, da so po njih in po vmesni razlagi tov. Joštove poslušalci lahko dobili dobro sliko o posameznih pesnikih. Recitacije so bile res občutno podane, posebno Kosovelovih pesmi, ki jih je dovršeno prednašala članica mestnega gledališča tov. Goršičeva. Večer so zelo dvignili samospeli tov. Filipiča ter mlade pevke tov. Arzenškove, ki ju je spremljala na klavirju prof. Zuljeva.

Vse priznanje gre društvu, ki nas je za pustno soboto razveselilo z burko, ki je z njo razvedrilo pozneje tudi

starčke na Grmovju ter bolnike v Novem Celju, sedaj pa nam je pripravilo večer, ki bi bil po svoji kvaliteti v čast kakemu večjemu kulturnemu centru.

Obisk in odobravanje poslušalcev je dokazalo, da imajo tudi na našem kmečko-delavskem terenu ljudje razumevanje za resne umetniške stvaritve, samo, če se jim podajo v primerni obliki. E. P.

AFZ III. četrti priredi v četrtek, 8. marca ob 19. uri v Domu ljudske prosvete (Narodni dom) akademijo v prazno »Dneva žena«. Nastopajo naši pionirski.

o-o-o

Prijatelje konjskega športa vabimo, v sredo 7. marca ob 19. na sestaneke v posebni sobi gostilne »Zdronec« na Bregu, zaradi važnega dogovora. Pripravljala odbor

HELENA

Deset otrok je bilo pri hiši, a Helena je bila zadnja. Doraščala je, kot vsi njeni bratje in sestre. Le kratka so bila leta brezskrbne mladosti, ko se je držala materinega krila in pekla potice iz peska pred domačo hišo. Svet je bil za Heleno takrat majhen. S hrepenenjem so njene otroške oči zrlje tja dol, kjer se je okraj Tolsta rasprostiral njej neznan svet. Z otroško radovednostjo je vsako leto prisluškovala pogovorom izletnikov, ki so v poletnih mesecih prihajali v Svetino. Sola ji je razodevala mikave skrivnosti, ki jih dotedaj ni razumela. Kolikokrat je na paši premišljevala o življenju, daleč za sivimi gorami, kot da bi čutila, kako burno življenje, polno težav, bridkosti in tudi veselja ji bo prinesla bodočnost.

Ko je Helena zapustila šolo, ji je bilo močno žal za šolskimi klopmi, za knjigami in učenjem. Toda ni si mogla pomagati. Življenje je zgodaj začelo terjati od nje žrtve. Kruh je bilo treba zasluziti. Ubtjala se je iz zore v mrak, od pomladi v jesen, od leta do leta. Helena je dorasla v Heleno. Postala je brhko dekle, vajeno dela in mnogo manj življenjskih sladkosti, ki jih takrat niti slutila ni.

Kot vsaka pomlad prinese cvetje, je tudi Heleni prinesla mladost, ljubezen. Spoznala se je z Adolfom, rudarjem iz Hrastnika. Doma se niso upirali tej

ljubezni. Na tihem so si želeli, da bi odšla, kajti za toliko odraslih otrok ni bilo več kruha na kmetiji. Tako se je tudi zgodilo. Helena se je poročila in odšla.

Svet je Heleno sprejel v svoj neprijazen obseg. Spoznala je, da drugod ljudje zelo različno žive. Videla je bogatine, ki niso nikoli delali, ki niso vedeli kaj pomeni beseda pomanjkanje. Helena pa ni vedela, kaj je obilje. Prišla je kriza, mož brez dela, shramba prazna, stavke. Helena je potožila, mož pa je dejal: »Treba se je boriti za vsakdanji kruh.«

Sčasoma je Helena razumela zakaj mož noče na delo, dasiravno je bil na štedilniku lonec prazen, celo jezna bi bila nanj če bi šel, ker bi bil stavko-kaz. Helena ni terjala zadoščenja zase. Z ljubeznijo je z možem delila težave in zlo, njune sreče jima pa nihče ni mogel vzeti. V njeni družini je

bilo toplo. Četvero otrok je z brezskrbnim smehom napolnjevalo njun dom. Helena je bila neumorna. Vstajala je pred zoro. Stregla je možu, ki je dan za dnem odhajal pod zemljo, vzgajala otroke, se veselila njihovih prvih besed, prvih korakov, v obraz pa so se ji nabrale prve gube od skrbi za njihovo bodočnost.

Kje na svetu je gospodinja in mati, ki bi lahko v brezbrizju prekrizala roki, toda redke so takrat našle pravo pot. Helenina skrb za družino ni niti za las popustila, ko se je posvetila tudi političnemu življenju. Ob večerih je prebirala knjige, ki so ji zgornjo dokazovale neizpodbitno resnico: Le z zmago skupnosti dosežeš pravo srečo. Nikoli se ni prepuščala sanjarjam, da bo slučaj poskrbel za lepšo bodočnost njene družine in ker je to vedela, je stopila do sosed, prijateljic in jih prepričevala.

Prišel je dan, ko je bila nagrajena za svoje delo, postala je članica Partije. Življenje se v družini ni spremenilo. Otroci so po starših dobili vzgojo. Tudi najstarejši sin ji je nekoč zapal, da je postal Skojevce.

Prišla so usodna leta. Na severu so se zbirali grozeči oblaki. V tesnobi se je stisnilo Helenino srce v misli, da bo njeno družino zadelo nesreča. V njeni duši je divjal boj. Spet je zmogla njena zdrava zavest, zato ni zapustila političnega boja. Nalik vulkani, ki brani svoje mladice, je sklenila boriti se s sovražnikom.

Sovražnik je trenutno zmagal. Helena je potrta dejala:

»Nikoli več naša družina ne bo tako skupaj.«

Zla slutnja se je izpolnila. Nemci so bili prepričani, da je vojna na Balkanu končana. Tajno in neumorno pa je med ljudmi vrel odpor. Helenina družina se je pripravljala. Skozi njene roke je šlo orožje, ob večerih je delila partizanski tisk, hkrati pa jo je navdajal strah, ne zase, za otroke...

Nekega dne so pridrli fašisti in zrušili družinsko srečo. Heleno so s hčerkami izselili v Srbijo, moža z obema dekoma pa odpeljali v taborišče.

Helena je s hčerkami čez čas prišla v Sisak, kjer je služila kot gospodinj-ska pomočnica. Dolgo ni vedela, kaj se je zgodilo z možem in sinovoma. Leta trinaštridesetega pa je prišel čez mejo sin, ki ji je povedal, da je oče bil v taborišču ubit s krampom, ko je onemogel.

Ta udarec je Heleno mučno zadel. Nepopisna žalost jo je obšla ob izgubi moža, toda strla jo ni. Medtem ko so mnogi ob takih prilikah omagali v malodušje, se je v Heleni odpor še večal. Nekajkrat se je videla s sinovi, zatem pa je s hčerkami odšla v Moslavski odred, sinova pa v Kozjanskega. Potrepljivo je prenašala težave partizanskega življenja. Kadar ji je čut materinstva očital, da je pogarala otroke v napore in »smrtno nevarnost, saj je najmlajša imela takrat šele petnajst let, si je dopovedovala, da

je le v borbi mogoče rešiti njihovo življenje.

Peta ofenziva jo je vrgla v še večjo nesrečo. Nemci so ujeli njo in hčerki. Odpeljali so jih v taborišče smrti. Tudi tam ni omagala njena neomajna vera v zmago. Leta štiriinštridesetega se ji je posrečil beg iz ujetništva. Vrnila se je v svobodno slovenske gozdove in nadaljevala boj zoper sovražnika.

Nekega dne je doznala, da so Nemci ujeli najstarejšega sina in ga ustrelili. Materino srce je zajecalo od bolesti: »Kaj še ni dosti žrtev?«

Njeni lasje so osiveli. Tudi srečen dan za ves narod, ki si je priboril svobodo, ji ni mogel zbrisati ostrih gub s čela, ki jih je začrtala preteklost.

Helena je v priborjeni svobodi posvetila svoje delo skupnosti. Njena srčna želja je, da bi nihče več ne čutil pomanjkanja, ki je njo spremljalo skozi vse življenje, da bi se nikoli ne ponovile vojne grozote, ki jih je tako močno čutila. Pri bližnjih volitvah bo Helena kandidirala v Ljudsko skupščino.

pred MLO - Govoril bo minister tov. Franc Leskošek - Luka

Za male gospodarje

Delo v mesecu marcu

Na vrtu pripravimo tople grede za prve setve, na prosto pa že sejemo peteršilj, korenček, berivko, redkvico, grah, posadimo čebulček, šalotko, česen. Proti koncu meseca odkrijemo in obrežemo vrtnice in drugo okrasno grmičje. Osnažimo in uredimo druga vrtna pota, posadimo dalje in gladijole. Osnažimo in obrežemo prtilično sadno drevje in izvršimo zimsko škropljenje. Obrežemo vinsko trto in posadimo sadna drevesca. V marcu ucedimo češnje in druge koščičarje, uredimo in prekopljamo drevesne kolobarje in jih pognojimo z gnojem ali kompostom ali pa po možnosti z umetnimi fosfatnimi gnojili.

PERUTNINAR nasaja kokljam ali puram kokošja jajca najboljših štajerskih kokoši, valeče koklje krmi z zrjem redno vsak dan ob določenem času. Sedmi dan pregledamo podložena jajca proti luči in odstranimo neoplojena. Puri ali koklji že lahko nasajamo tudi gosja in pa račja jajca. Izlegle piščance odvezamo kokljam in jih prenesemo k topli peči, izlegle gosiče in račice pa pustimo pod kokljo, dokler se vse ne izležejo, odstranjujemo le prazne lupine. Izleglim piščancem, gosičem, račicam ne dajemo 1 do 2 dni nobene hrane. Ob sončnem in tihem vremenu puščamo piščance na dvorišče, osem dni stare gosiče že lahko na travo, 14 dni stare račice pa k vodi.

GOLOBAR določi vsakemu paru svoje gnezdo in odstrani odvišne samce. Nad vsako gnezdo zabeležimo dan, kdaj je samica obsejala v gnezdu. Pet dni stara jajčeca pregledamo, če so oplojena, neoplojena odstranimo, oplojena pa združimo. Golobe krmimo z mešanico grašice, prosa, luščenege ovsna in ajde. Vsako jutro zmenjamo v napajalniku vodo ter pripravimo golobom kopalne potope.

GOJITELJ KANARČKOV pripravi parilnice in kletke, ki jih obesimo v toplo, zračno, svetlo, sončno sobo, kjer nameravamo gojiti kanarčke; vanje pustimo samice, ki jih polagoma začemo krmiti 10 do 14 dni z jajčno hrano. Ko začne samica znašati gnezdo, spustimo k nji proti večeru samca. Izlegla jajčeca sproti odvezamo in jih nadomeščamo z umetnimi. Ko znes samica tretje jajčece, navadno obseji. Takrat izmenjamo umetna jajčeca s pravimi, samca pa odstranimo iz kletke. Če nimamo na razpolago tople sobe, raje počakamo s parjenjem do aprila. Med valjenjem prenehamo samico hraniti z jajčno hrano ter pridemo na bolj zrnato. Vsak dan zme-

zajamo vodo in skrbno pazimo na snago. Kopalno posodo ji za čas valjenja odvezamo.

KUNCEREJEK polagoma privaja svoje živalice na zeleno krmno. Nabira prvo mlado zelenje: sočno travo, mlade koprive in regrat. Posebno pazimo na breje samice, da imajo vedno na razpolago svežo vodo in čisto hrano z dodatkom sena. Doječim samicam dodajamo krepkejšo hrano, zlasti prvevsnicam. V mehko hrano jim dodajamo nekoliko klajnega apna.

Eni samici pustimo največ 6 najkrepkejših mladičev. Hlevčke čistimo redno vsak dan in varujemo živalice pred preprihom.

KOZJEREJEK spašča ob sončnem vremenu svojo žival na prosto, redno čisti stajo in toplo nastilja. En do dva tedna stare mladiče puščamo pri stariki, da sesajo, kadar se jim zljubi, po tem času pa jih denemo v poseben prostor in jih pripuščamo le ob določenem času. Dojimo redno ob določenem času. Dojimo redno ob določenem času. Za plemo puščamo le najlepše živali in sicer od koz, ki so skotile v drugi ali tretji v času od februarja do aprila, za plemo ne vzrejam mladičev od prvevsnic, t. j. samic, ki so skotile prvič.

Rejci nam pišejo ...

V eni izmed zadnjih števil našega lista smo objavili članek »Za male gospodarje«, na katerega se je oglasilo več rejcev malih živali z željo po združitvi v skupno organizacijo.

Tov. Jager Ivan iz Nove vasi nam piše:

»Rejcev malih živali nas je mnogo, po mestih in vaseh, toda ne poznamo se in ne vemo, kaj kateri goji. Zeleti je, da se oglasijo vsi rejci in se združijo v enotni rejki organizaciji. Če nas bo dovoljno število, bomo lahko dosegli zaželjene uspehe in nastopili pred skupnostjo s svojimi uspehi v korist skupnih interesov.«

Tov. Jagru in ostalim rejcem priporočamo, da se pogovorijo in združijo svoje misli in načrte za bodoče načrtno delo; sporočijo naj svoje sklepe uredništvu našega kottička, ki bo vedno na razpolago s potrebnimi nasveti za nadaljnji razvoj.

Vse rejce vabimo, da pošljejo našemu uredništvu svoje prispevke o praktičnih izkušnjah v svoji rejki, ki jih bomo rade volje priobčili v našem kottičku.

S korajžo na delo za naprednejšo rejco!

SODELUJMO Z LJUDSKO UNIVERZO V CELJU

Predavanja ljudske univerze dosežajo svoje cilje tedaj, če povzročajo v poslušalcih masovne nove misli, spoznanja, vprašanja, želje po nadaljnem znanju in prijetno notranje doživljanje izvenega tako v poslušalcih same, tedaj, povzročajo med njimi razgovore o silni vsebini, zadovoljuje mnoge kulturne potrebe in odpira vrata novim.

Izobraževalni proces, ki se je s tem pričel pri mnogih poslušalcih je trajen in učinkovit zlasti tedaj, če izobražena snov, vsebina predavanja zadeva tudi te ali one poslušalce osebno življenjsko, poklicno ali kulturno-interesno področje. Če se tema predavanja dotika mnogih osebnih težav, ovir, napredovanja, zanimanja, uspehov, problemov, predavanja neprimerno bolj prisluhnem — saj upam najti v njem tisto spoznanje, resnico ali zakonitost, ki je za me ravno sedaj potrebna, da je poznam, da mi pomaga k pravilnemu delovanju in reševanju te ali one kulturne, poklicne, družinske in družbene naloge. V današnjih dneh, ko ločujemo v naši kulturni in znanstveni dediščini vredno od nevednega, napredno od nazadnjakega, pravilno od napačnega, resnično od zlaganega in potvorenega, dialektično stalice od idealističnega stalice, želimo zadovoljiti potrebo po znanju tako, da postajamo ob njem vse bolj in bolj pripravljeni za kvaliteten in kulturno gradivno delo družbe. Dobra predavanja ljudske univerze, ki povzročajo in razvijajo v ljudskih množicah izobraževalne procese v širino in globino, so sedaj velika nužnost.

Odbor ljudske univerze v Celju se zaveda, da ni njegova naloga organizirati samo predavanja, ampak naj s predavanjem povzroča in razvija, pospešuje in usmerja izobraževalne procese v množicah poslušalcev. Za uspešnejše vrisanje te naloge je najnovejša povezava med poslušalci, predavatelji ter odborom ljudske univerze. Odbor ljudske univerze naj bi z zborom predavateljev sodovživalj in sočutilni potrebo po znanju in izobrazbi naših ljudi, da bi s organizacijo in temami predavanj zadovoljevali resnično obstoječe potrebe po znanju in vzbujaši nove. Tako postajajo naloge ljudske univerze naloge poslušalcev, predavateljev in odbora.

Če je bila doslej aktivna vloga poslušalcev nekoliko pozabljena, tudi premalo upoštevana moramo odslej izboljšati izobraževalni proces s predavanjem tako, da ojačimo miselnost, čustveno in spoznavne procese pri sprejemanju svojih predavanj do take stopnje, da bodo našli čim več zunanjskega izraza, kar zelo olajšuje in omogoča nadaljnji potek izobraževanja. Skoraj vsakemu predavanju naj sledi debata, v kateri poslušalci prosto in neovirano vprašujejo predavatelje. Uvede in pospešuje se naj dopisovanje med poslušalci in odborom ljudske univerze. »Savinjski vestnik« naj uvede stalno rubriko »Ljudska univerza«, kjer bi prišla do izraza mnenja in problemi poslušalcev, predavateljev in odbora. V samem Celju naj se nameste na različnih krajih dva, trije nabiralniki za vprašanja, sporočila, odgovore na razne ankete, kar vse izboljšuje in olajšuje stalno povezanost odbora LU s poslušalci.

Izobraževalni proces je v bistvu proces samorazvoja vsakega posameznika. Potrebno je uvesti te odnose in oblike dela med številnimi poslušalci in predavatelji, oziroma odborom LU, ker omogočijo in v veliki meri pospešijo samorazvoj in izobraževanje.

Vabimo prebivalce mesta in okolice Celja, da z dopisi odboru ljudske univerze (naslov: Ljudska univerza v Celju-učiteljski) sporoče svoje misli, predloge glede tem predavanj in skupnega izobraževalnega dela.

Vabimo vse znanstvene, kulturne in prosvetne delavce v Celju in okolici, da sporoče odboru ljudske univerze v Celju teme o katerih bi želeli predavati, kot tudi svoje mnenja in predloge za kakovostni dvig dela naše ljudske univerze. Šiv.

Kaj če bo drugače ... ?

Razni »preroki« hitro zbegajo lahkovne ljudi, posebno če govore o vojni. Že šestindesetletnega leta so napovedovali vojno. Pomlad jim je za tako napoved najljubša. Ker je v zgodnji pomladi še ni bilo, so jo »preroki« prestavili na Veliko noč, ker pa so v miru pohrustali velikonočne pisanke, so vojno prestavili na maj. Tako ti »preroki« in »strategi« napovedujejo vojno že celih pet let. Iz leta v leto, od pomladi do pomladi, od velike noči do velike noči itd. Čudno, da napovedovalci bodočnosti ne pridejo v zadrego? Če ga potipaš za njegovo prejšnjo izjavo, trmasto vztraja, vojna bo in mora biti, ko bo dren cvetel bo pokalo. Kam »vodijo te govornice? Na primer: srečaš volivca, ki okleva skaj če bo drugače?

In res, marsikaj je že drugače. Zadržda, nekateri ljudje tega v svoji tajnstveni slepoti ne vidijo. Po osvoboditvi se je marsikaj predrugačilo, a nekateri so hote ostali slepi. To je tako, kot če znanec po dolgem času pride v prijateljevo družino in se čudi, kako mu je hči zrasla, svojega sina pa ne opazi in se ne čudi, da je že dosegel vrh.

Predsednik Krajevnega odbora v Lesičnem, Leskovšek, ima prijatelja v Spodnjem Zasavju. Večkrat ga ta prijatelj, ki mu je ime Jožko, obišče. On gleda na razvoj na Kozjanskem z odprtimi očmi. Vselej kadar ga pot za nese v te kraje opazi mnogo novega. Pred leti je bil Jožko ginjen; ko je videl, kako država lajša prebivalcem gorje, ki ga je natrosil okupator. Okrog milijon dinarjev je znašala pomoč za nakup živine. Takrat je Jožko dejal: »Če bo obnovitvena zadruga delala tako naprej, bo čez deset let zares popolnoma drugače.«

Letos je Jožko spet prišel na obisk. Prijatelj Leskovšek ga pričaka pri avtobusu, ki pripelje iz Rajhenburga. Leskovšku je na poti do avtobusne postaje drugoval znanec, ki je šel na zobno ambulanto v Kozje. Pred leti je moral v Celje, če je imel srečo z avtobusom, drugače pa tudi peš. Zanj je bilo na Kozjanskem že malo drugače ...

Leskovšek se pozdravi s prispelim prijateljem. Le malo časa sta se mudila v Kozjem in krenila na pot.

Pred Pilštanjem Jožku zastane korak. Strmi in ne zine nobene. Leskovšek ga začudeno gleda, kaj neki vidi? »Kakšna je to luč? Bogme, sveti se kot da je ves Pilštanj v kresovih?«

»Ah, da,« se domisli Leskovšek, ki se je na to stvar navadil. »Luč smo dobili. Električno. Saj sem ti vendar pisal?«

Pisal si. Toda jaz sem mislil, da si me potegnil,« de Jožko. In Leskovšek mu je jel pripovedovati. Povedal mu je kako je Pilštanj izgledal po odhodu okupatorja. Razen zidov ni bilo v trgu ničesar. Še deske s podstrešja so skurili. Sedaj pa so vse popravili in uredili. Pilštanjčane je prevzelo veliko veselje, ko je zasvetila v njihovih izbah električna luč. Tudi v Lesičnem in Starem trgu jo že imajo.

V pogovoru prideta do Sonovega. Tu pred štirimi leti ni bilo ničesar, sedaj stoji na tem mestu kar pet gospodarstev.

»Ja je pa lepa. Kot čez noč. In kako so se zedinili. Vsi na kupu. Dolgčas jim že ne bo,« pripomni Jožko.

Sreča ju znanec, ki jima je v razgovoru povedal, da je prejšnji dan peljal živinče v veterinarsko ambulanto v Kozjem. Jožko je kar debelo pogledal ob teh besedah.

V Subodolu Jožku spet zastane korak:

»Kaj tako brni in sveti, kot da je lucifer ušel iz pekla?«

»To je traktor, ki že od jutra orje na Sonovem, sedaj pa se vrača v Sentjur,« mu pojasni prijatelj.

Drugi dan je po naključju prišel na predsednikovo dom dečko, ki je povedal da hodi v drugi razred gimnazije na Pilštanju. Jožko je mislil, da ga dečko hoče vleči za nos in ni verjel. Fant pa je vztrajal in mu razložil, da imajo v Pilštanju nižjo gimnazijo. Najboljši bodo šli v višjo gimnazijo. Za tiste, ki prihajajo v šolo iz oddaljenih krajev kot iz Prevorja in Zagarja je v internatu brezplačna hrana in stanovanje. Jožko je končno moral verjeti.

Tu je pa res mnogo novega. Spominjam se, da so od tod redki šli v šole. Nekateri v Celje, drugi v Maribor. In kako težko so se šolali. Gladovali so in prezebali, da so le redki zdržali do konca. Jožku mu je moral verjeti, toda čudil se je toliko bolj. Poznal je življenje Kozjancev pred vojno. Vedel je, da so jih Nemci preganjali. Da so se morali skrivati pri znanih po hribih, medtem ko so okupatorski vojniki gospodarili v Pilštanju. Ni si pa mogel predstavljati, da bodo v tem kraju, le v pičlih petih letih tako daleč. Leskovšek mu objasni, da je to plod uspešnega dela ljudske oblasti, ki ima na Kozjanskem svoje korenine že iz medvojne dobe. Že 29. septembra 1944 so tam volivci izvolili Narodno-osvobodilni odbor. Poslej so se že nekajkrat izkazali pri volitvah, zavedajoč se, da jim ljudska oblast v novi državi prinaša mnoge koristi.

Ljudje ne pozabijo in vedo, da se je med tem že v mnogočem izpremenilo.

Ob koncu še k »prerokom« in »strategom«. Kakšen je njihov namen? Ljudje na Kozjanskem so med vojno mnogo trpeli. Od vsega zla se vojne najbolj boje. Naši nasprotniki vedo, da morajo udariti tja, kjer najbolj boli. S tem, ko govore, — da drugače, govore resnico. Že sedaj je drugače in še vse drugače bo, toda spet drugače kot »preroki« napovedujejo. Lovec pošlje psa, da mu splašja zajca, ker ga v strahopetnem begu najlažje ustreliti. To je namen naših sovražnikov. Pri naših narodih pa so se zmotili. Pes bo sam običal v pastji, a lovec bo ostal brez pečenke.

Naš veliki ljudski umetnik Župančič je pred vdorom sovražnika na Jugoslavijo dejal: »Ljudje božji, ne sedajite, tuje van ne bo ničesar dal, on samo jemlje.« Čepin Franjo.

FIZKULTURA

V obeh disciplinah je zmagal Krivec Emil iz IV. b pred Vernikom iz IV. b razreda. Dne 24. II. t. l. pa so pionirji pod vodstvom tov. Jaga priredili izlet na Celjsko koto, ki se ga je udeležilo 50 smučarjev. Na smučiščih pod Tolstom so izvedli tekme v smuku in slalomu. V smuku je zmagal Trobiš iz II. c pred Čatrom I. a in Rovnikom iz II. b razreda, dočim je v slalomu postal prvak 10letni Napret iz I. d razreda pred Vedetom iz II. c in Koroscem iz I. a razreda. V splošnem so pionirji pokazali solidnejše znanje od mladincev. Zlasti so se odlikovali pionirji iz celjske okolice. Nad vse pa je ugajal 10letni Zdravec Matevž iz I. osnovne šole, ki je na obeh tekmovalnih z leti tehnično voziljo v slalomu dosegel izvrstne rezultate. Kljub zaporednim slabim zimam v Celju, ki niso nudile prilike smučarskega udejstvovanja, našim najmlajšim, so gimnazijske smučarske tekme pokazale, da v Celju raste navzlic vsem težavam nov smučarski kader, ki bo v bližnji bodočnosti lahko uspešno zamenjal starejše tekmovalce.

SKUPŠČINA OKRAJNEGA STRELSKEGA ODBORA

V februarju je bila v Celju 3. redna letna skupščina Okrajnega strelskega odbora za Celje-mesto in okolico. Skupščine se je udeležilo 33 od 43 izvoljenih delegatov strelskih družin iz mesta in okolice. Kot gosta sta skupščini prisostvovala zastopnik OK KPS in OLO Celje-okolica tov. Grm Anton ter zastopnik MO ZB tov. Gabrile Tone.

Predsednik odbora tov. major Radovič je v svojem referatu najprej poročal o politični

situaciji v svetu, nato pa navedel v glavnih obrisih vse uspešno in neuspešno dejavnost odbora od pretekle skupščine pa do danes. Tov. Čatev je podal kritično poročilo o delovanju odbora v preteklem letu, v katerem je navedel probleme in vzroke neuspehov v gradnji novega strelšča v Celju ob Selčah, podrobnje pa je analiziral nepravilno delo bivšega plačanega sekretarja Traverneja ter nedelavnost večine članov starega odbora, kakor tudi odborov posameznih strelskih družin. Pohvalil je za portovalno delo tov. majorja Radoviča, dr. Pavliča, ing. Premlaka in druge, od strelskih družin pa strelsko družino »Kovinar« iz Štor ter »Fr. Prešeren« iz Arje vasi.

V imenu novoizvoljenega plenuma je tov. dr. Pavlič predlagal skupščini v odobritev naslednje sklepe:

Pregledati je treba takoj članstvo strelskih družin. Povezati družine posebno še z organizacijo ZB in predvojsko vzgojo. Organizirati tekmovalna v propagandna nazena za pridobitev novih članov, posebno še v smislu izvenarmadne vzgoje. Čuvati orožje in municijo ter voditi o orožju strogo evidenco. Poslati na seminar, ki ga bo organiziral okrajni strelski odbor, najboljšje člane. Urediti administracijo, posebno pa še finančno poslovanje, da bo možen vsak čas pregled.

Skupščina je vse sklepe soglasno sprejela, s čimer so postali obvezni za vse članstvo strelskih družin v Celju in okolici.

Po končani skupščini se je plenum takoj sestal in izvolil iz svoje srede nov odbor s predsednikom tov. majorjem Radovičem, podpredsednikom tov. Jermanom ter sekretarjem tov. Čatrom.

OBVESTILO

V zvezi zadnje reorganizacije gospodarskih poverjenstev Ljudskega odbora se je izvršila tudi točna razmejitev kompetenc vodstva lokalnih podjetij in poslovanja. Preimenovala so se tudi poverjenstva.

Da bi olajšali poslovanje in omogočili vsem zainteresiranim dostop do pravega naslova, obveščamo vse prebivalstvo, terenske odbore, odbornike Ljudskega odbora, podjetja in ustanove o delokrugu gospodarskih poverjenstev, in sicer:

- A) Svet za lokalno industrijo (prej poverjenstvo za lok. industrijo) upravlja s sledečimi podjetji:
 1. Cementnine.
 2. Instalacije.
 3. Tovarna tehnic in sit.
 4. Zlatarna.
 5. Lesno predelovalno podjetje (z bivšo sag. Sodin).
 6. Tovarna pohištva (bivša tovarna Vehovar in Mizarstvo MLO).
 7. Tekstilna tovarna.
 8. Tovarna perila.
 9. Oblačila (bivše Oblačilne delavnice).
 10. Agencija lok. proizvodnje (sklepanje pogodb za ind. podjetja, prodaja proizvodov proste prodaje, nabava surovin, uvoz, izvoz in prirerjanje gospodarskih razstav).
- B) Poverjenstvo za lokalno gospodarstvo (doslej Poverjenstvo za komunalne zadeve) vodi splošno komunalno politiko v ozjem in širšem smislu. Vodi brigado za izboljšanje izgleda mesta, ureditev javnih cest, javnih in prometnih ploskev, javnih naprav, lokalnega prometa preko Uprave za lokalni promet. Urejuje in usmerja stanovanjsko politiko in ingradnjo stanovanjskega fonda, usmerja izgradnjo mesta potom regulacijskega načrta. Določa lokacije in izdaja gradbena dovoljenja. Predlaga razširitev in lokacije trgovsko-obrtno-uslužnostnega omrež-

OBJAVE IN OGLASI

ja in v splošnem obravnava vsa področja v zvezi z dvigom družbenega standarda prebivalstva našega področja.

- 1. Gradbeno podjetje.
- 2. Podjetje za ceste in kanalizacije (vse nizke gradnje in vzdrževanje snage).
- 3. Uprava državnih stanovanjskih zgradb.
- 4. Pilnarna — vodovod s javno razsvetljavo.
- 5. Kinopodjetje.
- 6. Pogrebni zavod in Uprava pokopališč.
- 7. Biro za projektiranje.
- 8. Javni nasadi in naprave za naslednjimi obrati:
 - a) Okrasna vrtarstva.
 - b) Cvetličarna.
 - c) Parki in nasadi.
 - d) Tehnice.
 - e) Kopalnice.
 - f) Javna stranišča.
 - g) Travnica.
 - h) Plakiranje.
 - i) Shranjevalnica koles.
 - j) Pralnica.
 - k) Zemljišča (vrtičkarji).
 - l. Prevoznitvo.

Razen tega spadajo pod kompetenco upravljanja omenjenega Poverjenstva še naslednji obrati, katerih znaenkrat se nima in sicer:

- a) Čistilnice in barvarne.
- b) Kralnice perila.
- c) delajo v sklopu pralnice.
- c) Snaženje obutve.
- d) Snaženje in pospravljanje stanovanj.
- e) Snaženje oken in fasad.
- f) Zagrnje drv.
- g) Shranjevanje in prenos priljage.
- h) Dimnikarstvo.

C) Poverjenstvo za obrt. Sem spada vodnje splošne obrtne politike na področju mesta. Sprejema prošnje za obrtna dovoljenja, izdaja obrtna dovoljenja in vrši vse posle v zvezi z reševanjem obrtne problematike. Upravlja z uslužnostnim podjetjem, ki mu pripadajo sledeči obrati:

- Brivnica in besalnice, čevljarstvo. Finomehanika. Elektroinstalacije. Kleparstvo in II. Modistinja. Klobučarstvo. Kosmetika. Kristaličarstvo. Mizarstvo. Silkarstvo. Valjni mlin. Vulkalizacija. Zlatarna — popravilnica. Mehanične delavnice.

Iz pisarne MLO Celje

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA SLUŽBA

Dne 4. marca 1961 tov. dr. Fliser Jože, Krzinkova ul. 7. Nedeljska zdravstvena dejurna služba traja od sobote opoldne do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

OBVESTILO O ODPRAVI FIRME »DES« IN USTANOVITVI PODJETJA ELEKTRO-CELJE

Nameste odpravljene Uprave podjetja za razdeljevanje električne energije, Celje, s skrajšanim nazivom »DES« je bilo ustanovljeno in registrirano novo državno gospodarsko podjetje republiškega pomena, pod firmo Elektro-Celje.

Direkcija podjetja in njeni obrati imajo odslej naslednje naslove:

Elektro-Celje, direkcija v Celju, poštni predal 66, Elektro-Celje, Obrat Celje, Sv. Peter v Sav. dolini, Slovenj Gradec, Laško, Trbovlje in montažni obrat Sv. Peter v Sav. dolini.

VIABLO

na 5. redno letno skupščino Okrajnega odbora Rdečega križa Celje-okolica, ki bo dne 11. marca 1961 ob 8 zjutraj v ogelni dvorani OLO Celje-okolica.

Delanjo za mir in bratstvo vseh narodov sveta!

na 6. redno letno skupščino Mestnega odbora RKS Celje, ki bo v petek, 3. marca ob 17. uri v dvorani Okrajnega sindikalnega sveta v Celju, Sladnov trg 5.

OBJAVA

Mestni ljudski odbor javlja, da bodo odslej na vseh poverjenstvih uradne ure za stranke dnevno od 8. do 12. ure. Ker je točno uradno poslovanje možno le če imajo uslužbeni tudi čas za interno delo in ker je to tudi v interesu strank samih, prikažujemo, da te uradne ure upoštevajo in se jih točno drže.

MLO — tajništvo

KINO »METROPOL« CELJE
Od 1. do 8. marca 1961, ameriški film »NJEN OTROK«

KINO »DOM« CELJE
Od 2. do 5. marca 1961, ameriški film »GENTLEMAN JIM«

SMUČARSKO PRVENSTVO II. GIMNAZIJE

Zadnji dve nedelji so izkoristili dvakoli II. gimnazije za zavodno smučarsko prvenstvo. Ker v Celju ni snega je preteklo nedeljo 25 mladincev pohitelo na Mozirake planine, kjer so izvedli tekme v smuku in slalomu.